

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie januari 2026

[ZWK WEBSITE](#)

[Wandelkringlied](#)

[Concerten](#)

Een nieuw jaar, een nieuw concert!

TRADITIE EN TOEKOMST

**EEN NIEUW MUZIKAAL
HOOFDSTUK**

Nieuwjaarsbrief van onze voorzitter

Happy together, vol verwachting naar de toekomst

Beste vrienden,

Na een opwarming bij Walter thuis lieten de kerstzangers de mensen in de Antwerpse straten genieten van de warme klanken van het mannenkoor. Happy together!

Met dit concertje hebben we 2025 kameraadschappelijk en in een goede sfeer afgesloten.

Een jaar vol kleine en grote muzikale pareltjes: de maandelijkse vieringen in de H.-Geestparochie met gregoriaans en prachtig orgelspel van Martyn, de uitvoering van "The Armed Man" in de uitverkochte blauwe zaal van de Singel. Het muzikaal afscheidscadeau voor onze vriend en dirigent Johan. Dit optreden getuigt nog maar eens wat een unieke kracht muziek heeft om mensen samen te brengen en van de ZWK maakt tot wat het is: een koor dat niet alleen zingt, maar ook verbindt.

Happy together zongen ook de zolderzangers, in sommige maanden bijna wekelijks voor Okra of in woonzorgcentra. Dank u, Jan, voor jouw passie en inzet, telkens weer opnieuw.

En happy together werken we ook regelmatig samen met de werkploeg om Huize Radeske blijvend te kunnen aanbieden aan groepen en families voor unieke onvergetelijke belevingen: dit jaar hebben we ons conform gesteld aan de nieuwe regelgeving voor brandveiligheid en werd er een nieuwe brandcentrale geplaatst. In de conciërgewoning zijn de deuren van de wasplaats en de toiletten vernieuwd en voorzien van zacht sluitende scharnieren. Dit om de geluidsoverlast van slaande deuren tot een minimum te beperken. Onze verwarming plannen we milieuvriendelijker te maken, want in Radeske kan het bitter koud zijn in de winter.

De Winter, de dagen kort en die van mij deels gevuld met therapie, want ik was er beroerd aan toe. En toch Met de winter groeit ook de verwachting naar de lente en de zomer: opnieuw op stap gaan, fietstochten maken, oefenen om recht te staan op een podium en te zingen.

Wachten, geduldig oefenen, nieuwe partijen instuderen en gewoon worden aan de dirigeerstijl van onze nieuwe dirigent.

Wie hem aan het werk wil zien: zeker komen kijken op 28 februari om 16u in de kerk op de Brabantse Olijfberg in Antwerpen. Onze nieuwe dirigent Arto tracht er onze rijke muzikale traditie te koppelen aan een nieuwe toekomst.

Samen met het koor kijkt hij uit naar een gebeuren dat ons koor een nieuwe drive kan geven. Je kan de geluksvogels niet dwingen onze kant op te vliegen, je kan wel oefenen om, als er ééntje overvliegt je klaar bent om hem te vangen. En zo komen we bij ons tweede concert, een herneming van The Armed Man, ditmaal in de Elisabethzaal in Antwerpen, op 31 mei. Een droom die we al lang koesterden om ook in deze fantastische zaal eens op het podium te staan. Het idee begon als een suggestie van één van onze nieuwe zangers op onze algemene vergadering. Mede door de connecties van Arto en de niet aflatende inzet van Luc om op de deur te blijven kloppen, zijn we in de Elisabethzaal uiteindelijk binnengeraakt.

En zo zie je maar wat actief wachten teweeg kan brengen. Nu nog de 1500 zitjes vullen met gelijkgestemde zielen: tegen oorlog en voor vrede op de tonen van de mooie muziek van Karl Jenkins. Verleden jaar lukte het ons niet om de strijd in Gaza en Oekraïne een duwtje in de rug te geven naar een vreedevolle toekomst, misschien dit jaar wel, de sterren staan heel wat gunstiger.

Verder plannen we nog om samen met een 150-koppig kinderkoor een nieuw gecomponeerd Havenlied in het Havenhuis te brengen op donderdag 21 mei. Het jaar sluiten we af met een kerstconcert in de Sint-Fredeganduskerk in Deurne op zondag 13 december.

En in de hele verre toekomst lokt de uitvoering van de Rubenscantate in mei 2027 met 600 muzikanten en 2000 zangers op de Groenplaats in Antwerpen.

Waar is de tijd dat we 50 jaar geleden meeliepen in een spel zonder grenzen ter gelegenheid van de 400ste verjaardag van Rubens.

Je ziet maar, we zijn nog lang niet uitgezongen en kijken samen met Arto vol verwachting uit naar de toekomst.

ZWK wijkt nooit.

*Door winterstilte heen
op weg naar warmte en samenzijn.
Fijne feestdagen!*

Jullie toegenegen voorzitter.

1 januari 2026

PS Met dank aan de redactie van Eigen Krabbels die dit jaar 1000 kaarsjes mag uitblazen.

Patrick Janssens ging tien jaar op school in het Sint-Norbertusinstituut

“Denk eens aan iets anders dan voetbal en The Beatles”

Tien jaar was hij burgemeester van Antwerpen, vier jaar bestuurde hij Racing Genk als algemeen directeur, hij was vier jaar partijvoorzitter van de sp.a en momenteel is hij Antwerps schepen voor stadsontwikkeling en wonen. Maar wist je dat Patrick Janssens ook tien jaar school liep in ‘ons’ Sint-Norbertusinstituut?

Geen saaie, technische lezingen, geen oeverloze discussies en dus vertelt deze 69-jarige oud-leerling uitgebreid en duidelijk met veel plezier over de schooltijd die hij op Sint-Norbertus meemaakte. Hij kent zelfs nog alle titularissen bij naam en voornaam uit zijn leerlingentijd. Een kennismaking met Patrick Janssens, zoals je hem beslist nog niet kende.

Vader van vier zonen: Jenten, Iben, Willem Frederik en Kasper Jan. Licentiaat politieke en sociale wetenschappen, gevolgd door een licentiaatsdiploma Economische wetenschappen – beide aan de Antwerpse universiteit Sint-Ignatius - en geslaagde studies ‘Statistiek’ aan de London School of Economics, plus recent een master stedenbouw en ruimtelijke planning aan de UA. En intussen was hij ook zes jaar assistent-prof bij professor Herman Deleeck.

Wanneer volgde je dan precies lessen in het Sint-Norbertusinstituut?

Patrick Janssens: “Het eerste en het tweede leerjaar heb ik eigenlijk meegemaakt in de parochieschool van Sint-Michiel. Dat schooltje ging toen samen met de meisjesschool uit de Gijzelaarsstraat. Op dat moment gaf de oom van mijn vader, die leraar was in de Tuinbouwschool in Lebbeke, het advies dat de kinderen best naar een college gingen.

Mijn ouders, die een zaak uitbaatten in de Balansstraat, stuurden dan ook mezelf, mijn oudere broer en mijn twee jongere broers naar het Sint-Norbertusinstituut. Mijn vader was daar ook nog naar de school geweest, toen ze in de Tabaksvest gevestigd was. Wij konden er te voet naartoe en hij had vertrouwen in de school, omdat hij ook nog met Sus Herweijers in de lagere school had gezeten.”

Heb je sindsdien nog een aantal ex-leerkrachten ontmoet?

“Als burgemeester heb ik er zeker nog een aantal ontmoet en toen Bruno Claesen me uitnodigde voor een oud-lerarenbijeenkomst, heb ik daar nog mensen ontmoet als o.a. Jos Van de Poel, Sus Herweijers, Bruno dus zelf, Herman Lermytte, die ik ook elders nog ontmoette en die vroeger in de Desguinlei woonde.”

Heb je sindsdien nog een aantal ex-leerkrachten ontmoet?

“Als burgemeester heb ik er zeker nog een aantal ontmoet en toen Bruno Claesen me uitnodigde voor een oud-lerarenbijeenkomst, heb ik daar nog mensen ontmoet als o.a. Jos Van de Poel, Sus Herweijers, Bruno dus zelf, Herman Lermytte, die ik ook elders nog ontmoette en die vroeger in de Desguinlei woonde.”

Helemaal links op de foto tijdens een trekkerstocht met meneer Van de Poel

Iets zegt me dat je zelfs nog al jouw titularissen kan opsommen...

“In het derde leerjaar was dat Bob Loete, ooit nog gemeenteraadslid voor de Volksunie, Janssens in het vierde, Moonen in het vijfde en Geys in het zesde. Toen ik bij hem in de klas zat, heb ik voor zijn jubileum nog een toespraak voor hem mogen houden.

In het eerste middelbaar was Walter Blockx onze titularis, in het tweede meneer De Vleeschouwer, in het derde Sus Herweijers en in de laatste drie jaren Wetenschappelijke A kregen we meneer Lambrechts als klastitularis.”

*Patrick Janssens
met gestreepte trui*

Heb je nog bepaalde herinneringen aan een aantal van die mensen?

“Op gevaar af tekort te doen aan andere leerkrachten, die ongetwijfeld ook hun best deden, herinner ik me nog steeds Chris Van de Velde, die me intrigeerde door zijn schitterende manier van voorlezen uit de ‘Ilias’. Hij kon dat prachtig vertellen. Toen ik daarover iets in een tijdschrift vertelde, nodigde hij me uit om naar één van zijn toneelstukken te komen kijken. Dat was een heel fijn weerzien.

En als je me nu opnieuw een handboek wiskunde van toen geeft (Wis en Kunde heette dat), dan kan ik morgen met succes opnieuw mijn examens afleggen. Want meneer Lambrechts stond niet toe dat je naar buiten zat te dromen, want eerst legde hij de theorie uit en nadien moesten we één voor één naar het bord komen om de theorie in een oefening toe te passen. Je kon het je in zijn actieve lessen niet veroorloven om ergens anders aan te denken. Voor dat vak moest ik alleen de dag voor het examen even studeren, want de leerstof kenden we ondertussen door en door.

Maar in het laatste jaar was er een leraar wiskunde, wiens naam ik niet zal noemen, die de ganse les met zijn rug naar de klas stond en het bord vol schreef. Bij hem zat ik ganser dagen te dromen. En pas toen ik zes jaar later in Londen ‘statistiek’ studeerde, begreep ik waarover die man het had.

Een merkwaardig man was ook onze leraar Engels, meneer Janssens. Bij hem leerden we niet alleen de taal, maar hij bracht ons ook de liefde voor Groot-Brittannië en vooral voor Londen bij, die ik tot vandaag meedraag. Maar één keer had ik toch te veel zijn klas op stelten gezet en wees hij me terecht met de boodschap: ‘Janssens, het enige wat wij gemeen hebben, is onze naam’.

Ik herinner me tevens dat ik samen met mijn broers in het middelbaar naar Duitsland ging met “De trekvogels”. Ik denk dat Jos Van de Poel daarvan de leidende figuur was. Voor mijn ouders kwam dat prima uit, want zij sloten hun winkel slechts vier dagen op een jaar en op die manier konden we nog eens iets meemaken in de vakantie.”

Heb je ook nog herinneringen aan de Zingende Wandelkring?

“Ik ben blij te vernemen dat ze nog steeds hun niveau bewaard hebben. Maar zelf had ik een zeer slecht muzikaal gehoor. Zeg maar dat ik gewoon vals zong. En toen er in de lagere school gezongen werd, zegde de leraar mij: “Janssens, jij nu even niet meezingen!”

Ik ben wel een viertal jaren bij de scouts geweest, maar dat liep niet altijd goed, want ik wilde alleen maar graag voetballen en dat deden ze daar niet.

Natuurlijk heb ik ook les gekregen van de bezieler van jullie koor: meneer Duysburgh. Ik dacht dat hij Engels en Nederlands gaf en dat hij begon te wenen toen hij een tekst uit Peer Gynt voorlas. Het was een legende dat zo iets elk jaar zou gebeuren, dus we keken maandenlang uit naar dat moment. Wij zaten toen voor de lessen Nederlands samen met de Economische. Wie in een gans schooljaar geen enkele keer een d/t-fout had gemaakt, kreeg op het einde een pijp cadeau. Ik was de enige die nog over bleef, maar ik maakte toch in die laatste week een d/t-fout, zeker!” (lacht)

Eigenlijk heb je jouw hele opleiding in katholieke scholen doorgebracht – ook Sint-Ignatius nadat je de studies op Sint-Norbertus beëindigd had – en toch belandde je in de socialistisch partij. Niet raar?

“Het was een periode waarin de generatie kinderen uit de buurt waar wij woonden niet geacht werden om hoger onderwijs aan te vatten. Maar toen mijn broer met succes afgestudeerd was in Sint-Eligius, lag de weg voor mij open. Ik mocht naar de universiteit, zolang het maar in Antwerpen bleef. Tot ontgoocheling van meneer Lambrechts koos ik voor ‘pol en soc’. Hij wilde dat ik wiskunde zou gaan studeren. Maar we hadden in de school ook regelmatig maatschappelijke thema’s te bestuderen gekregen in de lessen Nederlands van Van Cleemput, als ik me niet vergis, en dat sprak me meer aan.”

En dus werden het politieke en sociale wetenschappen. En bij wie leer je het beste over Marx? Toch wel bij de jezuïeten, zeker? Wij kregen lessen van de legendarische Louis Van Bladel, jezuïet. Ontzettend veel van geleerd. Dat was voor mij ook een hele grote sprong. Maar pas op: ik ben pas vanaf 1999 in de politiek gestapt bij de toenmalige SP. Ik weet trouwens nog dat een partijbestuurder het toen niet kon

hebben dat mijn zonen op dat moment in het H.-Pius X-college studies volgden. Maar de tijden waren binnen de partij toch al tien jaar eerder door Karel Van Miert stilaan beginnen veranderen... Er ontstond in die periode zelfs een beweging die 'Christenen voor het socialisme' heette. Ik weet niet of die nog bestaat."

Je volgde als burgemeester graag de matches van Antwerp en zeker van Beerschot, maar je bleef vier jaar bestuurder bij Racing Genk. Ga je nog naar het voetbal kijken?

"Veel minder. Ik denk dat ik in die periode een overdosis binnen kreeg. Ik leerde toen ook de lelijke kanten van het voetbal kennen. Door het geld is het voetbal van de supporters afgepakt en is het speelgoed voor rijke eigenaars geworden. Het spel zelf interesseert me nog wel, maar ik ga niet veel meer kijken.

Als clubleider heb ik indertijd ook een aantal leugenachtige verkiezingspeeches bijgewoond van de huidige FIFA-voorzitter Infantino, want toen had hij de stemmen van de Europese clubs en de Uefa nodig om te geraken waar hij nu zit. En als ik dan zie hoe kruiperig zijn optreden nu is tegenover Trump, dan hou ik het toch bekeken met die man.

Mijn tweede jongste zoon speelt tegenwoordig rugby bij de U16 van Antwerp. Daar ga ik met plezier naar kijken. Hoe sportief het daaraan toe gaat. Jammer dat de nationale ploeg met één punt verschil het WK aan haar neus zag voorbijgaan, want dat had die sport best kunnen gebruiken. Naar die matches ga ik graag zien, al is het maar om de sfeer te snuiven."

En hoe zit het met jouw muzikale voorkeuren, willen we bij de ZWK zeker weten?

"Al heel lang was ik een uitgesproken fan van de Beatles. Zelfs zodanig dat ik van meneer Herweijers eens een rapport meekreeg met daarop de tekst: 'Denk ook eens aan iets anders dan aan voetbal en aan de Beatles'. Maar ik hou ook wel van Bruce Stringsteen, pop en rock heb ik via mijn zonen leren appreciëren, maar ik hou intussen ook wel van een brokje jazz – we gingen laatst nog naar een concert van Diana Krall - van Bach, van Boccherini... Allemaal mee te danken aan mijn vrouw, die altijd op een ruime culturele achtergrond kon bogen.

Mijn zoon – die van het rugby – heeft al zes, zeven jaar gitaarlessen in de muziekacademie achter de rug en hij heeft me een aantal gitaarlessen beloofd. Ik heb dat vroeger bij de scouts heel even gedaan. En van de ZWK herinner ik me dat jullie ooit samen met Tim Visterin een plaat hebben opgenomen. 'Ach meneer, een mooie vogel wil ik zijn'. Nee, ik heb die plaat toen niet aangekocht, maar ik vond ze wel mooi."

Als schepen voor stadsontwikkeling en wonen willen onze leden – de meesten afkomstig van 'het Zuid' – wel eens weten wat er nog op de wachtlijst staat, want het is tegenwoordig vooral 'Het Eilandje' en het noorden van de stad. Niet?

“Ik woon zelf in de Cuyllitsstraat op het Zuid, bijna recht over de Sint-Michielskerk, en ik vind het daar best plezierig wonen. Alles was daar de laatste dertig jaar zeker aan een heropleving toe. De Zuiderdokken zijn geherwaardeerd als een park, aan de kaaien is ook veel aan verfraaiing toe. Ik denk dat het op het Zuid tegenwoordig eerder een kwestie is van betaalbaarheid. Ik vind het er aangenaam, ik kan met de fiets naar het werk, ik ben eigenlijk dadelijk in het stadscentrum, er zijn restaurantjes, cafés en in de buurt heb je verschillende musea. Ik denk dat de mensen daar grotendeels tevreden zijn.

De grootste uitdaging voor de komende jaren is de herontwikkeling van het Stuivenbergziekenhuis, dat leeg staat. De buurt daar heeft er heel erg nood aan.”

In ons januarinumnummer willen we daar graag uw nieuwjaarswensen aan toevoegen.

“Aangezien het hier toch vooral over Sint-Norbertus ging, zou ik willen wensen dat, van het kleinste kind tot de grootste leerling in het laatste middelbaar, iedereen zijn of haar dromen kan realiseren. In de laatste tachtig jaar hebben wij het geluk gekend om in Vlaanderen en in het grootste deel van Europa in vrede te leven. Ik vrees dat dit voor de komende generaties wel eens iets moeilijker kan liggen, maar ik hoop dat ook zij kunnen genieten van een aangename wereld, waarin ze kunnen realiseren waar ze van dromen.”

Patrick Janssens net achter meneer Geys

'de Steens tegen den Duysburgh'

Op de heide waait de wind

Het boterde niet tussen 'de Steens' en 'den Duysburgh'.

De ene was aalmoezenier, zeg maar de leider, van een soort para-militaire organisatie, oftewel de scouts.

De andere was de dirigent, zeg maar de leider, van een groepje zangers, oftewel een koor.

De ene kwam uit Brussel en had soms van die Franse 'keskes'.

De andere kwam uit Paal, maar zou zich vlug omscholen tot Antwerpenaar zonder 'keskes'.

De ene kleurde braafjes tussen de lijntjes van Norbertus.

De andere deed gewoon zijn goesting.

Bijvoorbeeld.

Terwijl ze zich in de klas rustig en ijverig over, ik zeg zo maar wat, hun rekensommen bogen, kregen enkelingen, nog voor het officiële belsignaal, een signaal dat ze de klas moesten verlaten. En niet alleen de klas, maar ook de school.

Hier werd gewoon gespijbel met de zegen van Hogere Hand om nog een Hogere Hand te dienen. Kortom, als 'den Duysburgh' zijn knapen nodig had om een of andere religieuze plechtigheid met hun gezangen op te luisteren, dan haalde hij ze simpelweg uit de klas. Punt.

Even terzijde: op een blauwe maandag – enfin, dat was vooral op een zaterdag en zondag – liep ik ooit rond in de gedaante van een 'wolfke'.

Vooraf dat petje met gele streepjes sprak me aan. De rekrutering verliep uiterst simpel. Op een zaterdagmiddag organiseerde het Vlde V.V.K.S., de boy-scouts van Norbertus, een bezoek aan een circus dat zijn tenten had opgeslagen naast de Sint-Willibrorduskerk in Berchem. Voorwaar een heel eind lopen. Toen mijnheer Wyers, dat moet dus het derde studiejaar geweest zijn, de groene mannetjes er op attent maakt dat ze de klas mochten verlaten, vervoegde ik in 'burgerkleding', tot grote verbazing van mijn 'meester', hun rangen. Zonder veel discussie werd mijn uitleg aanvaard: 'Ons moeke gaat met mij volgende week naar De Kampeerder' (destijds een speciaalzaak voor de padvinderij). Aldus geschiedde en er bestaat zelfs beeldmateriaal dat mijn definitieve aansluiting bij de roedel bevestigt.

Mijn avonturen in de jungle met die sprekende dieren waren evenwel van bijzonder korte duur. Dat had alles te maken met het blonde pastoorke dat op een bepaald moment de lessen in de klas onderbrak en een paar kinderen sommeerde om een liedje te zingen. Nauwelijks was ik uitgezongen of ik kreeg, na een kort verhoor, de uitdrukkelijke opdracht om de groene gewaden met petje af te leggen en luitenant-generaal Robert Baden-Powell in te ruilen voor een door god gezalfde leider met pots en pijp en gene zever (of toch een beetje). Mijn ouders waren furieus want over

weggegooid geld gesproken. Maar geen nood, na het groene petje kwam een groene kokarde en een groene das op een witte achtergrond. Allemaal gratis. Later zou de aalmoezenier van het Vlde nog diverse pogingen ondernemen om me te doen terugkeren naar de ware wolfkesstal. Tevergeefs. Zelfs een bezoek à domicile leidde niet tot een bekering.

Zon 'de Steens' op wraak?

In 'de zesde', het eerste middelbaar dus, was hij mijn titularis.

Als stadskinderen werden we verondersteld om zo nu en dan op 'den buiten' onze besmette longen te gaan op te frissen.

In Norbertus gebeurde dat vooral onder de auspiciën van de Padvinders en niet in het minst van de Wandelkring.

Maar op een mooie donderdag in mei liet mijn titularis die auspiciën voor wat ze waren en organiseerde hij een uitstap voor zijn leerlingen.

Naar de Kalmthoutse Heide met de boerentram op een (flinke) zucht van 't stad.

Dat die avond het jaarlijks Kunstconcert van de ZWK op het programma stond, was het minste van zijn, en eigenlijk ook mijn, zorgen.

Zoals het cliché wil, vloog de tijd.

Omdat ik voor mijn Plechtige Communie een vulpen met inscriptie en inktpot maar geen horloge had gekregen, was ik afhankelijk van de zonnestand of van de beter bedeelde communicanten om die tijd nauwkeurig te bepalen.

Tot zo rond zessen mijn titularis me er, tussen neus en lippen, op attendeerde dat de 'zucht van 't stad' in combinatie met een flinke wandeling naar de halte van de boerentram ook voor een Wandelkringer nog wat voeten in de aarde zou hebben.

Tijdens mijn rit richting Geuzenhofkes – zeg maar Franklin Rooseveltplaats – begon mijn (toen nog) frank te vallen. Het was nog a long way tot zaal Grüter en die aarde zou wel eens verschroeiend kunnen zijn.

Een bliksembezoek 'over huis' was hopelijk niet meer dan een kwestie van minuten: rap, rap, met een washandje over handen, knieën en gezicht, mijn uniform aantrekken (en verdorie niet te lang sukkelen met die verdomde knoop in de das).

Maar dat was allemaal buiten enkele waarden gerekend.

De eerste liep ik, ter hoogte van Leopold I op zijn paard, in de persoon van mijn vader regelrecht in de armen. Eerst en vooral een ongeruste vader die vreesde dat er 'iets gebeurd' was – neen, niets – om dan opgelucht een hels en luidkeels gebracht vocabularium over me uit te strooien waaruit ik kon opmaken dat Grüter op me wachtte.

De tweede was een ander paar mouwen.

Die had zich geposteerd op de drempel van de feestzaal en stormde, van zodra hij me in het oog kreeg, druk gesticulerend op zijn prooi af.

Aan het vocabularium waarmee de uitzinnig woeste pastoor zijn ongenoegen formuleerde, kon mijn vader nog een puntje zuigen, het Antwerps inclusief.

Veel weerwerk kon hij niet bieden, want ook mijn ouders deelden rijkelijk in de verbale klappen. Het hele gebeuren liet me enigszins koud. Ik dacht gewoon: zoveel tralala rond mijn persoontje, ze kunnen me duidelijk niet missen. Een zondige gedachte, ik weet het, maar al beweert Mattheüs dat kinderen de weg naar het paradijs tonen, ik ben er later bijzonder zuinig mee omgesprongen.

Verder herinner ik me niets meer van die avond.

Die zal wel volgens het klassieke schema verlopen zijn: gregoriaans, knapen alleen, gemengd, een van de volgende dagen een bespreking van Figaro in Gazet van Antwerpen en in het juni-nummer van Krabbels jaargang 1957 een uitgebreid verslag.

Ze is niet in de annalen geboekstaafd en misschien gaat het hier gewoon om een wensgedachte: de heftige confrontatie de volgende dag tussen de kopstukken van scouts en WK ergens in de wandelgangen van Norbertus.

Hoe dan ook, de Steens zal het voor de rest van zijn dagen geweten hebben.

Laat de wind maar waaien, daar op de heide.

Voor mijn koene kerels is 't door alle velden.

Punt aan de lijn en gene zever (of toch een beetje).

(het eindstation
zaal Gruter op
de Mechelsesteenweg)

Ilse Van de Sande: **“Toen ik 12 jaar was, wist ik al: dat is ‘em!’”**

Wie niet weet wie mevrouw Ilse Van de Sande is, is onmiddellijk mee als je zegt: ‘die mevrouw met haar weelderige, in de breedte uitgegroeide hardos’.

Tenzij je zegt: ‘de vrouw van Peter Somers’ en dan zou je kunnen denken dat het gesprek gaat over wielrennen of KV Mechelen, maar dat is helemaal niet het geval. Een vlotte, sympathieke vrouw als Ilse – ‘nonna’ voor de vier kleinkinderen - heeft een brede, uiteenlopende belangstelling voor verschillende onderwerpen, waarbij lezen een toch bijzondere plaats inneemt in het dagelijks leven, naast haar job in de verpleging.

Ilse beseft inderdaad dat ze een opvallende hardos heeft, maar daar ligt ze niet wakker van. “Als kind had ik nochtans geen krullen. Maar nu zou ik mezelf niet meer kunnen voorstellen zonder die krullen. Ik heb er alleszins geen probleem mee.”

Maar kan je iets meer vertellen over jezelf?

Ilse Van de Sande: “Ik ben geboren in Mechelen en als kind heb ik in Sint-Katelijne-Waver gewoond. Maar toen we in 1988 trouwden, zijn we twee jaar in Mechelen gaan wonen. Twee later verhuisden we naar Duffel, waar we nog altijd onze gezellige woning bezitten. Maar ik voel me nog altijd Mechelse. Tja, dat is een gevoel dat Antwerpenaars ook wel hebben, dacht ik.

Ik ging verder op school, ook in Mechelen, waar ik verpleegkundige werd.”

En je bent nog steeds actief in die sector?

“Absoluut. Ik werkte een hele korte tijd in Edegem en nadien had ik gedurende dertig jaar een zelfstandige praktijk, met vooral klanten uit de Rupelstreek. Maar toen ik in 2018 zwaar ziek werd, besloot ik over te stappen naar een andere formule: ik doe sindsdien thuisverpleging in een aantal assistentiewoningen in Duffel.

Het verschil is, dat je als zelfstandige in aanraking kwam met alle categorieën mensen uit de maatschappij, terwijl ik nu dus vooral oudere mensen als cliënten heb. Maar we werken hier wel in een tof, gezellig groepje met een vijftal collega's, al zijn we momenteel op zoek naar iemand die er kan bijkomen.

Zelf werk ik half-time. Bewust trouwens, want Peter is intussen met pensioen. We verschillen elf jaar in ouderdom en ik wacht dus liever niet tot ik 80 jaar ben om nog van andere dingen in het leven te genieten.”

Hoe hebben jullie mekaar leren kennen?

“Hij gelooft dat verhaal niet, maar het is nochtans toch waar. Toen ik 12 jaar was en ik hem zag aan de kassa van ‘den Unic’ in Sint-Katelijne-Waver, zei ik tegen mijn vriendinnen: ‘Dat is ‘em. Met hem ga ik trouwen.’

Maar pas toen ik een cursus volgde bij het Rode Kruis, waar Peter lesgever was, hebben we mekaar beter leren kennen. We gingen mettertijd samen op stap met een leuke groep en we zaten samen in een hulpdienst van het Rode Kruis en zo is het gekomen.”

Wat trok je in hem aan?

“Je zag naar iemand en je dacht ‘wow’. We konden vlot met mekaar praten over verschillende onderwerpen. En: hij had schoon benen (lacht), maar dat hoort hij misschien niet graag.”

Jullie kregen wel stilaan verschillende interesses qua jobs...

“Peter kreeg inderdaad de ICT-kriebel. Hij gaf les in Don Bosco Hoboken, maar zorgde dan voor de coördinatie op ICT-gebied in de gemeentescholen van Duffel. Maar toen hij hoorde dat er een plek vrij kwam in Sint-Norbertus Antwerpen, greep hij die kans. Aanvankelijk maakte hij de verplaatsing met de trein, later met de fiets: eerste een gewone fiets, later een koersfiets. Hij kiest vooral voor de fiets omdat er b.v. weinig parkeerplaats is in de buurt van Sint-Norbertus. Al vraag ik me af of er bij sommige gelegenheden geen vrije toegang mogelijk is tot de speelplaats.”

En jullie moesten ook rekening houden met de kinderen!

“Onze oudste, Casper, is nu 36 jaar. Zoë is twee jaar jonger en haar zus Dageraad is er 32. Van waar die naam kwam? Wij kenden iemand die ook zo heette en vonden die wel mooi. Trouwens de Nederlandse vertaling van Aurore. Een originele naam, waar er slechts een vijftal van zouden bestaan in heel België. Ze zit zelf ook in de verpleging in Monica Deurne,

waar ze b.v. al Kevin De Bruyne en Eddy Merckx als patiënten kreeg. Weet je trouwens dat Peter ook ergens Nederlands bloed in de aderen heeft?

Wij hebben ondertussen vier kleinkinderen tussen 9 en 1 jaar. Vroeger kwamen ze één keer per week op een vaste dag naar ons, maar nu is dat vooral op feestdagen zoals Kerstmis.

Maar het was inderdaad aanpassen, want Peter doet mee aan zoveel activiteiten: zangles volgen, in het koor zingen, bij de cyber seniorenclub helpen, in de bibliotheekraad, in de ouderen adviesraad en gids in het Fort van Duffel. Drukke bezigheden bijgevolg."

En niet te vergeten: supporter van KV Mechelen!

"Als we Rode Kruisdienst hadden vroeger, ging ik soms wel eens mee. Maar eerlijk gezegd: het boeit me niet. Als ken ik wel de buitenspelregel en denkt Peter dat ik er veel van ken, maar dat is hoegenaamd niet waar. En natuurlijk vind ik het wel tof als KV wint, maar ernaar kijken, doe ik niet. Zelfs niet op tv."

Deed je zelf ook aan sport?

"Pas maar op. Ik deed ooit aan judo. Niks bijzonders, hoor! Een oranje gordel of zoiets, als ik me dat vaag herinner. De laatste jaren ga ik wel mee met Peter en enkele familieleden om te fietsen in Frankrijk. Zelf fietsen doe ik amper, maar we zijn de 'bezemwagen' voor onze fietsende mannen. Of we gaan met de vrouwen naar de markt. En een restaurantje meepikken, doen we ook wel graag: Italiaans of vis."

Waar liggen dan jouw interesses?

"Ik lees enorm graag. Ik kan me echt in een onderwerp verdiepen. Allerlei soorten boeken. Dat varieert nogal eens. Ik heb honderden boeken in mijn E-reader zitten of ik ga boeken halen in de bibliotheek. Thrillers, of als ik dat beu ben, romans. Ik lees zelfs af en toe vakliteratuur. Jaja, sinds kort zit er in één van de assistentiewoningen iemand die een nierdialyse moet ondergaan en dan wil ik mijn kennis daarover wel weer opfrissen."

Films, reizen... ?

"Bij films is dat iets raars: ik wil steeds kijken hoe die camera's bewegen, hoe iets opgenomen wordt, hoe iets gemaakt wordt, maar minder naar het verhaal zelf."

Verder heb ik een passie voor Italiaans. Ik heb daar cursussen voor gevolgd, ik kan het vrij vlot lezen, ik versta het ook meestal wel, maar het praten vergt wel meer oefening. Eén van de jaren wil ik b.v. wel eens Puglia en het zuiden van Italië bezoeken. Maar ik vlieg niet graag en ik hou niet van voorgekauwde reizen of plaatsen bezoeken waar heel veel volk samen zit.

Misschien dat ik een cruise nog zie zitten, maar als je dan ziet hoe de golfslag van zulke grote boten voor beschadigingen aan de natuur zorgt, is de pret er voor mij ook af. We

hebben dat ook gezien in b.v. Venetië. Nochtans ook een stad waar ik best nog eens wil komen, maar dan niet in het hoogseizoen.

Ik ben eigenlijk een luie natuurliefhebber. Ik lees ook veel over dieren of bomen, om er dan een aantal weetjes uit te onthouden.”

Je leerde intussen ook de ZWK kennen. Wat denk je over hen?

“Ik ben al naar nagenoeg alle optredens van de laatste jaren geweest en ook al wel eens naar een uitvoering in de H.-Geestkerk. Ik ga natuurlijk ook graag mee naar de Ceciliafeesten. Maar qua muziek vind ik het wel mooi wat jullie allemaal presteren. Ik ben er dikwijls zwaar van onder de indruk, zoals bij die optredens aan de Waalse kaai of bij The Armed Man in DeSingel. Weet je dat we zelfs in mei 2026 onze vakantie met één dag verplaatst hebben om op 31 mei aanwezig te kunnen zijn in de Elisabethzaal voor die nieuwe uitvoering van The Armed Man!”

“Wat zijn jouw muzikale voorkeuren?”

Zelf heb ik geen zangtalent, maar ik heb wel een brede muzieksmaak. Gregoriaans, barokmuziek, klassiek, zware gitaren, pop en rock, post-punktoestanden, muziek uit de jaren '80. Ik heb een hele reeks muzikale voorkeuren op Spotify staan. Maar sinds de komst van de kleinkinderen heb ik me ook moeten aanpassen. Het ene kleinkind houdt van Camille, het andere van Pommeliën en dat zijn dikwijls stevige discussies. Om dan nog te zwijgen over Samson en aanverwanten.”

Heb je nog een aantal wensen of dromen voor de komende jaren?

In de eerste plaats natuurlijk zo lang mogelijk een goede gezondheid voor ons, voor de kinderen en kleinkinderen. De wereldvrede, maar dat hebben we allicht niet zelf in de hand.”

En ach, ik ben eigenlijk een gelukkige vrouw. Ik heb alles wat ik nodig heb: een leuke job die ik graag doe, een man, een mooi huis, kinderen en kleinkinderen.

Maar als ik misschien nog één wens heb, dan zou het ooit eens een treinreis met de Oriënt Express zijn, maar daar zullen we allicht ook nog even moeten voor sparen.”

ZWK zong mee voor de 'Warmste week'

Onder een bewolkte hemel, maar zonder regenbuien trok de ZWK zoals elk jaar op pad doorheen het wirwar van vele stadbezoekers, die ze met hun gezangen wilden bewegen tot het geven van een cent in het daarvoor voorziene busje.

Met een kleine twintig zangers, onder wie verschillende debutanten voor deze jaarlijkse tocht in het stadscentrum, leverden ze een fraaie prestatie af na amper één gezamenlijke repetitie.

Dank aan Walter (en dochter) voor het onthaal: optimaal.

Dank aan Ludo en Marc voor de partituren.

Dank aan de weergoden:

optimaal.

Dank aan de weldoeners:

schitterend.

Dank aan
materiaalmeester en
financieel verzamelaar:

Raf:

prachtig.

Eigenaardig genoeg kwamen er dit jaar geen giften binnen via de gebruikte QR-code bij onze actie.

Desalniettemin konden we
ons verheugen in de
ontvangst van

€ 259,02.

En via het buske op
zondagen in 2025 (dank
Jan) kwam daar

€ 24 bij.

Wij konden dus met **€ 283,02** ons steentje bijdragen aan de Warmste Week.

Hartelijk dank aan jullie allen.

En fijne feestdagen aan jullie allen.

Traditie en Toekomst

Beste ZWK sympathisant,

Na tientallen jaren van bevlogen leiding door Johan, gaan we sinds deze zomer een nieuw muzikaal hoofdstuk tegemoet met onze nieuwe dirigent Arto. In de voorbije wittebroodsweken leerden koor en dirigent elkaar beter kennen, groeide het vertrouwen en kreeg een frisse muzikale visie vorm — met respect voor onze rijke traditie.

Dat gezamenlijke avontuur mondt nu uit in een concert waarin we jullie graag laten meegenieten van zes maanden intens en gepassioneerd repeteren. Verwacht geen strak afgelijnd thema, maar wel een rijk en gevarieerd programma, met een warme focus op de romantiek. Muziek van onder meer César Franck, Fauré en De Vocht wordt afgewisseld met werken van Schubert en hedendaagse componist Eric Whitacre.

Ook het prachtige orgel van de kerk blijft niet onbespeeld: onze begeleider kon de verleiding niet weerstaan en zal enkele prachtige orgelwerken brengen.

We hopen jullie van harte te mogen verwelkomen bij dit bijzondere concert en samen met ons de start te vieren van een nieuw hoofdstuk van hét mannenkoor van 't stad.

TRADITIE EN TOEKOMST

EEN NIEUW MUZIKAAL
HOOFDSTUK

28 FEB

16:00

LOCATIE

DE BRABANTSE OLIJFBERG
LANGE WINKELSTRAAT 5
2000 ANTWERPEN

TICKETS

€ 10

GEVARIIEERD PROGRAMMA O.A.

FAURÉ | FRANCK | DE VOCHT | SIBELIUS | WHITACRE |

MANNENKOOR ZWK - ARTO VAN BAUWEL - DIRIGENT

TICKETS VIA: TICKETS.ZWK@GMAIL.COM

Met vele muzikale groeten,

Guido De Graeve

Voorzitter Mannenkoor ZWK – Antwerpen

Advertentie

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Verzekeringsmakelaar Johan Van Asch

Provinciale Steenweg 172

B2627 Schelle

Tel: +32 (0)479 98 10 65

E-Mail: johan.vanasch@skynet.be

KBO-nummer: 0525.898.564

RPR-nummer: 630921-321.47

- ❖ Ruime expertise en service in schadebeheer
- ❖ Vlot bereikbaar voor al je vragen of het regelen van een afspraak
- ❖ Efficiënt en je vertrouwen waard

Weet je dat...

...één van de vele Luccen in onze vereniging het aandurfde om zowaar twee cola's voor zijn rekening te nemen, waarna we een dag later vernamen dat hij wat ziekjes was en niet in staat het kerstzingen mee te doen.

...hij zich wel tijdig verontschuldigde en beloofde nooit meer zo gulzig te zijn in zijn drankverbruik.

...het muisstil werd in onze repetitieruimte toen we het overlijden moesten vaststellen van een aanwezige, voor wie de hoge noten van de tenors duidelijk te veel geworden waren.

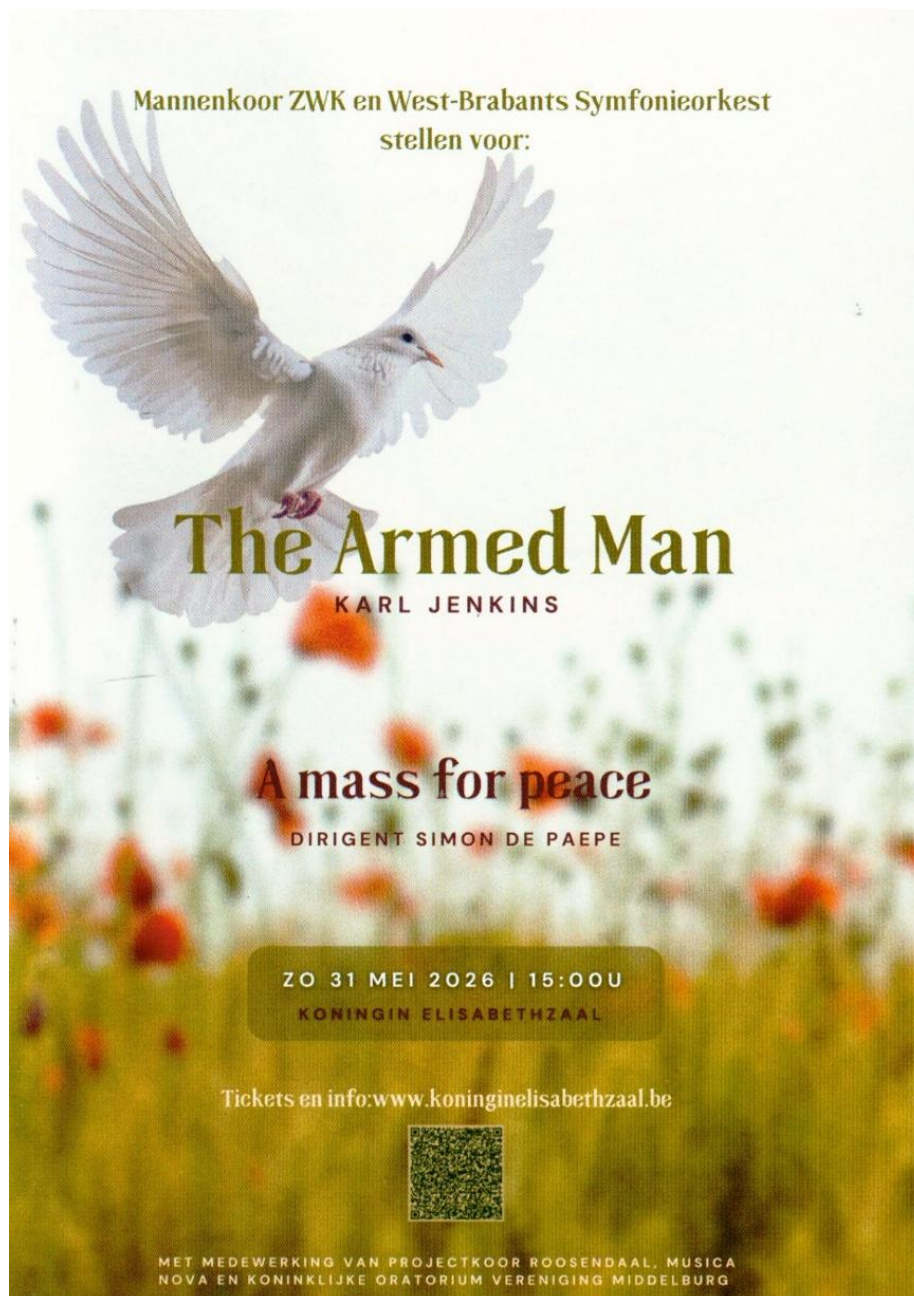
...onze dirigent de voorbije maand zo aandachtig was in zijn woordkeuze, dat we hem nergens op een 'verkeerde' uitspraak konden betrappen.

...onze dirigent ook boeiend zijn ruime kennis van de muziek illustreert op dinsdag 20 januari tussen 19u30 en 22u in het Groen kwartier (buurthuis Henri la Fontainestraat 28) op de grens van Berchem en Antwerpen. Het thema is 'Nocturne' met dromerige nocturnes en muzikale deemstering. Muziek voor als het stil wordt en wat later...

...onze vrienden van de kerk Sint-Anna-Ten-Drieën op zaterdag 7 februari om 20u uitpakken met 'Grieg, de klank van het Noorden', een verhaal vertolkt door Lukas Van den Eynde, muzikaal bijgestaan door het Desguin strijkkwartet en Florestan Bataille aan de piano.

...onze vrienden van voc Amuze, samen met het koor Dulcisona en het Euterpe Barock Consort op zondag 8 februari om 15u in de Sint-Anna-ten-Drieënkerk op Linkeroever, de King's Musick te berde brengen of Händels Coronation Anthems. Dirigent van dit prestigieuze werk is Dimitry Goethals en kaarten zijn uitsluitend online te verkrijgen bij www.vocamuse.be

...ons eigen koor ook graag de projectzangers begroet vanaf 19 maart in voorbereiding op de uitvoering van The Armed Man op 31 mei in de Elisabethzaal in Antwerpen. Gezamenlijke koorrepetities zijn voorzien op 7 en 20 mei in Hoevenen en op 30 mei in Roosendaal. Wie nog wil meezingen is hartelijk welkom.

Ga naar het winkelwagentje van de Elisabethzaal en reserveer uw zitjes.
<https://elisabethcenter.kmda.org/Tickets/Detail?shop=51E31791-A6B8-4CEA-971B-1DA2B1F8DC02&id=BBF511CD-52BA-F011-A415-D06726C3DBA0>

...in ons vorig nummer van Eigen Krabbels een fraai overzicht verscheen van de geschiedenis van deze uitgave. Wij kregen wel de bemerking dat ook vijf vrouwen – in het grootste geheim – een grappig, hoogstaand ‘vrouwelijk nummer’ hadden in mekaar gebokst. De redactie bestond toen uit Hilde Brits, Lieve Korthout, Griet Malisart, Gerd Hoes en de betreunde Inge Bosmans. Meer details hierover zijn welkom op de redactie.

...ex-zanger Jos Willems van mailadres veranderde en nu te bereiken is op willems.jozef-maria@proton.me en zijn echtgenote op lin.renders@protonmail.com.

...wij onze ex-leden in de RVT's niet vergeten en wij wensen hen een prachtig 2026. Geniet ervan Guido Davidson (op kamer 173 in De Pelikaan, Bosuil Deurne, 03/3604015) en Ivo Peeters (op kamer 224 van het Cantershof in Hove - 0485/189596).

Personalia

Geboorte: KATO

Op 19 december werd Kato geboren, de dochter van Leen De Graeve en Joris Van Sweevelt.

Zij woog 3,7kg, ze was 50 cm groot en vol levensvreugde.

Zij is het zusje van Siril.

Voor onze voorzitter Guido De Graeve en Gerd Hoes is zij het vierde kleinkind.

Onze hartelijke felicitaties en veel geluk gewenst met haar!

Nieuwejaarkezoete

We houden niet zo van veranderingen
liefst blijven we hetzelfde liedje zingen

Uncle Sam kijkt meewarig op ons neer
snel, snel waar is mijn geweer ?

De Vlad blijft nog steeds moeilijk doen

Draait de wever aan het gouden spinnenwiel
Blijft hij van onze buidel en ziel ?

De burenen moeten natuurlijk wat besparen
Mag ik hetzelfde blijven vergaren ?

Vijfentwintig was een vreemd gedoe
Maar zesentwintig wordt onze sjoel !

Een hoopvol 2026

AGENDA

ZWK
N

Onze voorbije periode ...

Zondag 7 december 2025

Zaterdag 20 december 2025

H. Geest – 2de zondag v/d Advent

Kerstzingen in A'pense middenstad

In de nabije toekomst ...

Zondag 4 januari 2026 – 10u30

Donderdag 8 januari 2026 – 20u15

H. Geest – Openbaring vd Heer =
Driekoningen

Nieuwjaarsreceptie ZWK

In de verre toekomst

Zondag 1 februari 2026 – 10u30

Zaterdag 28 februari 2026 – 16u00

4de zondag v/h jaar

Maria Lichtmis

ZWK-concert:

'Traditie en toekomst'

En in de zeer ... zeer verre toekomst

Zondag 31 mei 2026 – 15u00

Koningin Elisabethzaal
THE ARMED MAN
Antwerpen

Werkten mee aan dit nummer:

Raf Van Bortel, Arto Van Bauwel, Guido De Graeve, Rik Neel, Frans Switsers, Jenny Backx, Patrick Janssens, Tony Ah Munn, Ludo Engelen, Hugo Broos, Luc Korthoutd, Johan Clerckx, Guido Mertens, Ilse van de Sande, Jan Leers, Marcel Coppens (v.u.).

